

Hemingway Club®

Vejen til det gode liv - for voksne mænd

Greve / torsdag

Mail adresse :

info.greve@hemingwayclub.dk

Hjemmeside:

www.hemingwayclub.dk/hcgreve

Facebook gruppe:

Hemingway Club Greve.

Indbetaling / ture, arrangementer:

konto nr. 6060 – 5364441

Nyhedsbrev 201 F – Hemingway Club Greve/torsdag – udsendt 11. maj 2020

Redaktøren indleder:

Vort nyhedsbrev skrives af medlemmerne – nogle indlæg er uopfordret indsendt – andre fra medlemmer i den lille gruppe, der hver uge opfordres direkte til at komme med et indlæg.

Følgende indlæg i dette nr. skal nævnes:

- omtale af vor cykeltur torsdag d. 7. maj
- Indlæg fra Claudius vedr. aberne, der ikke ser, ikke hører, ikke taler og så nu den fjerde – ham med mobilen.
- Kaj skriver om sit engagement i AB
- Så er der nyt fra Sverige – vi har ”fisket” en facebook besked på nettet fra Ingemar –ovre i Sverige.
- Elaf skrive om sin Corona tid og om højtrykspulere og deres tryk målt i bar.
- Mogens er blevet opfordret til at skrive lidt om den traditionelle strandtur og div. forhold desangående.
- men først lidt om næste møde – torsdag kl. 9:30.

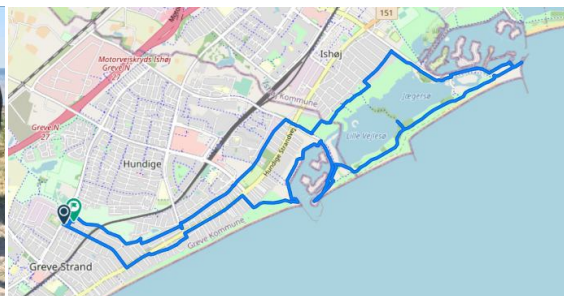
Næste Møde torsdag – d. 14. maj: Vi planlægger at gå en lille tur (ca 3,5 km) rundt i området v. Borgerhuset.

OBS.: Vi vil komme steder, hvor ingen af jer har været før !!

Tag kaffe / en øl... med – så slutter vi med lidt hygge + afstand på terrassen v. Borgerhuset.

Møde Torsdag d. 7. maj 9:30 – Borgerhuset

Vi havde planlagt en cykeltur ud til Køge Bugt Strandpark med besøg i Hundigeparken – Nokken v. Greve Marina – ”Oscar under broen” og spidsen af indsejlingen til Ishøj/Vallensbæk havn. Alle 10 deltagere havde en super tur i flot vejr. Flere af deltagerne kom steder, de aldrig havde været før. Vi var ved Greve Marina /Søndre stenmole – se foto, hvor Mogens fortalte om ”plintene” (se indlæg

nedenfor) – videre til Nokken v. indsejlingens nordre mole – her var stedet, hvor ingen af deltagerne havde været før!

Og så videre rundt i Strandparken – Ishøj havn og retur til Borgerhuset. En enkelt øl til det lille selskab blev serveret undervejs tilbage.

Turen var på ca. 20 km.

Claudius Jensen skriver: ”Tak for det sidste klubblad, som var god læsning og gav et par gode grin. I sluttede af med en nyfortolkning af de fire aber.

Jeg mødte dem i en anden sammenhæng og det er der kommet en lille historie ud af.”

”Kunstnerisk fortolkning...

I anden halvdel af 1980’erne arbejdede jeg i Mocambique, hvor jeg bl.a. fandt ud af, at man på grund af regeringens økonomiske politik ikke kunne forhandle om priserne på de lokale markeder.

Selvom alt var dyrt og ikke til at forhandle ned i pris, gik jeg alligevel på det lokale marked i Maputo ind imellem. Der var da også forskellige træskærerarbejder, som kunne være pæne, sjove, imponerende eller bare lidt skæve. På den ene tur faldt jeg over 4 små figurer, hvor de tre virkede bekendte.

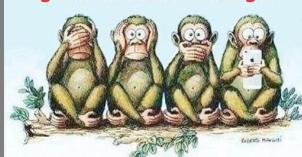
Men der var også en fjerde figur, og den kunne sælgeren give en forklaring på. Dog ikke uden at se sig omkring først. ”Jo, ser du. Her i Moçambique bliver alt bestemt ovenfra. Vi, som menigmand må ikke selv finde på noget eller gøre noget. Derfor er det meget beskrivende for vores situation, at vi hverken bliver set, hørt eller bliver spurgt om noget.” Det kunne jeg godt

forstå, men – ”Hvad med den fjerde?” ”Jo, ser du: Når det hele kun bestemmes ovenfra, så bliver det sådan, at vi heller ikke gør noget. Der sker ikke noget!”

Så forstod jeg bedre, hvorfor der ikke rigtigt var noget initiativ på min skole, selvom der lå fantastisk mange muligheder lige foran alle de ansatte. De skulle også spørge Rektor først, som så først skulle spørge i kommunen. Den skulle på sin side ofte spørge i ministeriet, som skulle tage en beslutning, selvom de ikke kendte de lokale forhold. Det betød i langt de fleste tilfælde, at der intet blev gjort. Træskærekunstneren kendte sit land.

**Endelig fandt vi den fjerde abe !
Han er summen af de tre første:
Han ser ingen, han hører ingen
og han taler ikke med nogen**

Kaj Christensen skriver:
 ”En af livets største oplevelser...”

Om en oplevelse er stor skal jo ses i lyset af alder og placering på livets vej.
 Men her har I en af mine største.

Jeg har fra jeg var helt lille været en stor fodboldfan. Med min barndom i Glostrup og omegn så jeg i hundredvis af kampe, men fik aldrig nogen stor aktiv karriere. Det blev kun til et par Juniorkampe med Jørgen Kirk og Jan Sørensen i Glostrup IC – for de feinsmeckere, som kan huske dem.

Som 12-13 årlig købte jeg hvert år den lille bog ”Fodbold 1966, 1967 osv.” I 1968 udgaven var der en konkurrence hvor man skulle gætte antallet af scorede mål i en én runde af 1. division (datidens superliga). Jeg gættede rigtigt og vandt hovedpræmien: Flyrejse sammen med de danske fodboldmestre fra AB (Akademisk Boldklub) sammen med træner Ernst Netuka og holdet, ophold på hotellet, taktik i omklædningsrummet, VIP billet på stadion til Europa Cup kampen mod FC Zürich og middag med holdet.

Ja, jeg var 14 år og første gang på rejse uden mine forældre. Vi havde i øvrigt aldrig været på ferie sammen. Der var ikke penge til det.

For jer som kender til fodbold vil forstå at det var fantastisk at være så tæt sammen med Jan Larsen, Sandvad, Nils Yde, Fl. Kjærsgaard og Finn Wiberg. Glæden ville ingen ende tage, da jeg ved afskeds-middagen fik overrakt en Zürich bog med autografer på side 2 – og efter hjemkom-sten kom der med posten en kuvert fra AB med 2 billetter til returparken i Københavns Idrætspark.

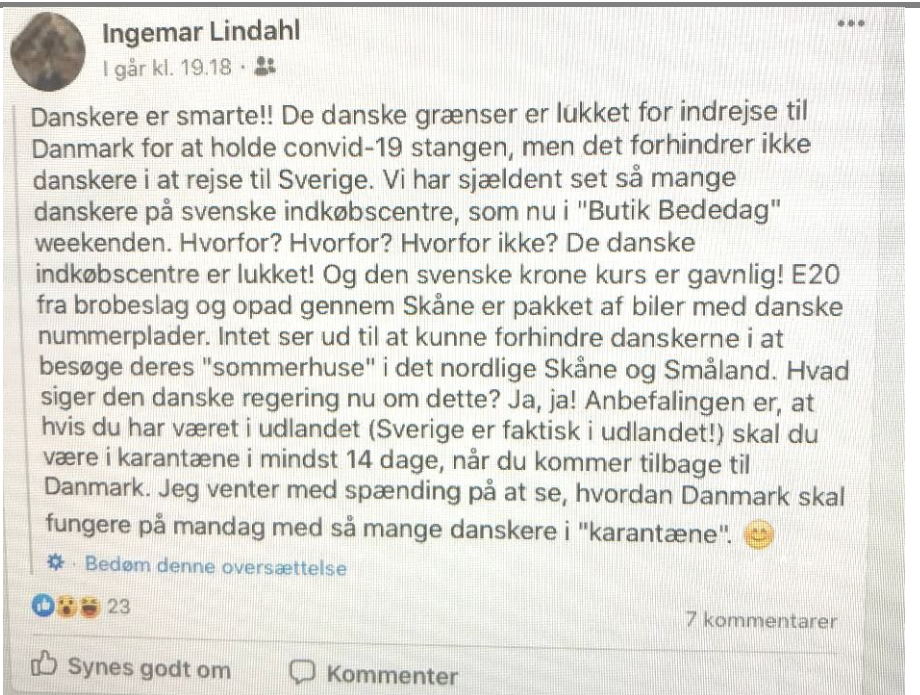
Se autograferne på billedet. Måske kan du huske nogle af dem.

Og hvad så derefter: Siden har jeg fulgt AB med hjertet og set i 100 vis af kampe – de seneste mange år på Gladsaxe Stadion og i dag er jeg vel et af de ældste medlem af AB’s fanklub “AB Forever”.

Endnu engang:
Ingemar Lindahl.

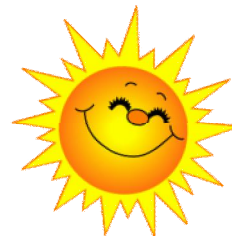
Som nævnt har vi ”Fisket” et Face-book opslag, som Ingemar har skrevet og delt på nettet.

Elaf Larsen skriver: Kære venner ! (det er Elaf,tv. der smiler.)

Det er en forfærdelig tid, vi gennemlever lige nu, og hvis man så kunne se en ende på den, ville den ligesom være nemmere at overskue og komme igennem. Men det er der ingen af os, der kan. Man kan selvfølgelig påstå, at de fleste "medlemmer" af HC har levet et langt liv, så skulle vi være uheldige, så vil det måske ikke være en katastrofe, det er blot måden, det i så fald vil ske på. Min kone og jeg har nu i ca. 2 måneder levet i selvvalgt isolation, ligesom et utal andre i Danmark og i det meste af verden. Indtil nu har der ikke været andet at gøre end at

få det bedste ud af tilværelsen og finde på sysler, som der midlertidigt ikke var tænkt på før starten af marts 2020.

Nu er kirkerne blevet åbnet igen fra mandag d. 18/5, så kan jeg forhåbentlig komme i gang igen med kirkesang i Solrød kirker. Det har jeg savnet. Jeg har måttet nøjes med Phillip Faber.

Margit og jeg synger i 2 store kor, som også er aflyst på ubestemt tid. Vi har også tilmeldt os 2 højskoler i juni og juli. Nu er de blevet åbnet igen. Den ene i juni har flere busudflugter til Tyskland på programmet. Den højskole afmeldte vi forleden, vi tør ikke.

Afmeldingen vil koste os et stort beløb.

Vi fik for nogle år siden lagt nye flotte lyse fliser omkring hele huset, et anseligt areal. Regn og nedfald fra luften har efterhånden sat sine spor på disse fliser. Et stykke tid før jeg investerede i fliserne, havde jeg købt en Nilfisk højtryksrensers 120. Den tog jeg nu frem i den tro, at den kunne fjerne alle belægninger. Men det kunne den aldeles ikke.

Disse højtryksrensere findes i forskellig styrke fra 100 bar til 190 bar. Jeg købte nu en 160 bar, som kundeservice mente, ville tilfredsstille mine behov. Det viste sig at holde stik. Efter en uges tid med højtryksrensning, ligner mine fliser noget nær, som de så ud, da de blev lagt. Højtryksrenserseren med 120 bar, som jeg havde købt tidligere, kan evt. bruges til at vaske bil med. Jeg har for øvrigt allerede foræret den væk til en af mine organister. Han vil vaske cykler med den.

Jeg fortæller alt dette, fordi det er en bekostelig affære, at få et firma til at rense fliser for sig. Håber da ikke, at en af jer har sådan et firma. Det beløb, jeg gav for den nye 160 bar, var godt givet ud – til sammenligning. Og så kan jeg foretage samme proces, når fliserne trænger igen. Desuden fik jeg/vi udnyttet isolationstiden fornuftigt. Den kan for øvrigt træffe at blive langvarig.

Pas godt på jer selv og jeres omgivelser – hold afstand og vask jeres hænder flittigt. Med venlig hilsen Elaf

Mogens Christiansen skriver: Gennem mange år (17 år) har Hjerteforeningen i samarbejde med Greve kommune arrangeret "Borgervandring på Stranden" i Greve, hvor vi har gået fra Aktivhuset Olsbækken til Søndre stenmole. På et tidspunkt markerede vi turen med små stolper som en Hjertestesti. Det var vor erfaring at en målrettet tur inspirerede mange til at gå ruten – bedre end blot "daske" en tur. Strandparken og Naturstyrelsen gav hurtig deres godkendelse af de ca. 12 små træstolper, der markerede stien retur gennem klitterne. Uturen er langs stranden, så der er ingen stolper. På et tidspunkt for et par år siden foreslog foreningen Greve Kunst, at der skulle udføres en markering - en "installation" ved endepunktet v. Søndre stenmole, f.eks. i form af et ½ hjerte, markeret v. 8 siddestolper. Strandparken var positiv – blot det blev træstolper uden imprægnering. Naturstyrelsen havde overdraget deres del af godkendelsen til Kystdirektoratet, der var flyttet til Lemvig. Så de fik en mail. Meget nærværende. Det tog ca. 1½år +

en ordentlig stak mails at få lov til blot stolperne – en tilladelse gældende i 5 år. For ud over stolperne havde vi fået den ide, at der på stenmolen skulle placeres en skulptur – en sæl. Således, at den glade vandrer – der sad på stolperne – og kiggede ud over vandet: "Hov – hvad er det ikke en sæl !!" – og så var det en sæl – i granit. Men nej – det kan man ikke få lov til at placere. Et klart NEJ til sælen fra Kystdirektoratet i Lemvig.

Men man kan godt sætte bænke + borde og smide joller på stranden !

Imidlertid var forholdet det, at jeg var kommet i forbindelse med en grønlandsk kunstner, der ville lave en sæl i granit. Vi kommunikerede i et par mails om forholdene. Pludselig kom der en mail: din sæl er på vej med skib – kan hentes hos KGH – Aalborg om et par dage. Jeg havde ikke bestilt sælen. Kunstneren havde været så engageret, været ude i stenbruddet – skovlet 1½m sne væk og havde fundet granitblokken – så Luffe – var pludselig blevet en realitet.

Og den kunne da næppe returneres, syntes jeg – så nu ligger Luffe hjemme i min have. Stolperne blev doneret af Gjeddesdal – asketræ – 1,6 m lange/ca 100kg. pr. stk.

Særopgave: Hvordan placerer man de tunge stolper til det halve hjerte i sandet, når hullerne i sandet skrider sammen, hvis man kommer for tæt på – og stolperne skal placeres ret præcise for at stå pænt – i vage og lodret. Man snurrer et tov om toppen på stolpen – vrider 2 lægter ind så tovet strammer – og så løfter man i hver ende af lægterne – og står i behørig afstand fra hullet. Stolpen indnivelleres – hullet får en spand

sand + vand og vupti stolpen står fast og præcis som den skal. Det var rigtig sjovt – at lave noget arbejde sammen. Billederne viser: 8 stolper og 2 frivillige "arbejdsmand".